

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نادر ثانی
۱۹ مارچ ۲۰۲۱

قتل فجیع فرخنده ملکزاده و مسئولیت ما

ستکهلم، ۲۸ اسفندماه [حوت] ۱۳۹۹

فردا شش سال از به واقعیت در آمدن آن رخداد "غیرواقعی" می‌گذرد. شش سال پیش بود که شنیدم کارگزاران ارتجاع و شب "فرخنده ملکزاده" را به وحشیانه‌ترین شکل ممکن در کابل به خاک و خون کشیده‌اند و بزودی سه سال می‌شود که به همراه بهترین دوستان در کوچه و خیابان‌های این شهر غم‌دیده گام به گام قدم به اماکنی گذاردم که فرخنده در آخرین ساعات زندگی خود در آنها نفس کشید، فریاد کشید، ضجه زد و جان سپرد. از "مسجد شاه دوشمشیره" شروع کردیم و به جایی رسیدیم که پیکر در هم ریخته فرخنده در آنجا، در "دریای کابل"، به آتش کشیده شد. گامهائی بسیار سنگین که تصویر آن مرگ را برایم زنده نموده، صورتم را تر و مشتانم را گره کرد.

شش سال از آن زمان گذشته و کارگزاران ارتجاع نه تنها آزادانه و بی‌شرمانه در اینجا و آنجا قدم برمی‌دارند که می‌اندیشند با چنین حرکت "روشنگرانه" ای گامی دیگر در راه رسیدن به "بهشت برین" خود برداشته‌اند.

از یاد نبریم که این شب‌پرستان نه تنها در کابل و بامیان و هرات و تهران و اصفهان و قم که در دوشنبه، بانکوک، تورنتو، سمرقند، ستکهلم، نیروبی، سانتیاگو، پراگ، کراچی، توکیو، سامارا، قاهره، آتلانتا و آری در همه‌جا در کنار ما هستند. نام و چهره آنان، گوناگونی بسیار دارد اما سیرت و اندیشه کور آنان یکسان است. دارای مذهب،

جنسیت، تابعیت، رنگ پوست، ایدئولوژی، نژاد و یکسانی نیستند. شکل و شمایلی مانند من و شما دارند اما

.....

شش سال از کشته شدن فجیع و وحشیانه فرخنده می‌گذرد و نباید اجازه دهیم که چنین فاجعه‌ای تکرار شود. قاتل، لطیف تنها "اجمل لطیف" و وحشیان کوراندیشی نیست که به دنبال او فریاد زنان خشم طالبانی خود را بر سر و بدن فرخنده کوبیدند، تمامی آنانی که در برابر چنین فاجعه‌ای سکوت می‌کنند مسؤول هستند.